

ODKUD JE RČENÍ ...?

Lidé zcela automaticky používají různá rčení, aniž by si uvědomili, že pocházejí z Bible. Vysvětlení rčení může být součástí odpovědi. Pokuste se však najít i místa citací.

- 1 „Vypít kalich až do dna“ – nést trpký úděl až do konce.
- 2 „Mít srdce jako kámen“ – být neoblomný.
- 3 „Ranit slepotou“ – nevidět příčiny nebo důsledky rozhodnutí či jednání.
- 4 „Médsko-perský zákon“ – nezměnitelné rozhodnutí.
- 5 „Až do morku kostí“ – být něčím hluboce zasažen či raněn.
- 6 „Obcházet jako lev řvoucí“ – důsledně vyčkávat na příležitost k prosazení svého zájmu.
- 7 „Spadly mu šupiny z očí“ – náhle prohlédnutí a poznání skutečné situace.
- 8 „Vylít si duši (nebo srdce)“ – vyznat něco nebo se svěřit s něčím, co tíží.
- 9 „Šalamounské řešení“ – moudré vyřešení spletité situace.
- 10 „Chlupatý jako Ezau“ – neobvykle zarostlý nebo neupravený člověk.
- 11 „Ležet jako Lazar“ – bezmocně ležet nemocný nebo vyčerpaný.
- 12 „Stát jako solný sloup“ – strnule reagovat na něco nepříjemného a nečekaného.
- 13 „Být trnem v oku“ – někoho nesnášet, nenávidět.
- 14 „Je to hotový Babylon“ – vyjádření zmatečné situace.
- 15 „Do nebe volající“ – charakteristika nespravedlivé situace.
- 16 „Nevěřící Tomáš“ – člověk (skeptik), který se chce o všem sám přesvědčit.
- 17 „Od Heroda k Pilátovi“ – alibismus, projevující se snahou přenášet odpovědnost na druhou osobu.
- 18 „Kámen úrazu“ – označení příčiny obtíží nebo nedorozumění.
- 19 „Čím je srdce naplněno, tím ústa přetékají“ – člověk slovy odhaluje své nitro.
- 20 „Vyhánět čerta ďáblem“ – zlo nebo špatnost odstraňovat novým zlem.

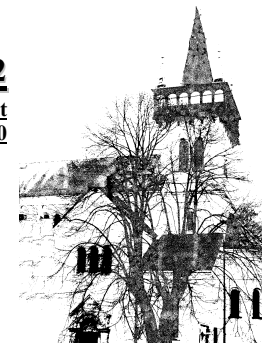
1 - JAN 18,11; ZJEV 16,19 2 - EZ 11,19; 36,26 3 - 1 MOJ 19,11; 2 KRÁL 6,18 4 - DAN 6,13 5 - ŽID 4,2 6 - 1 PETR 5,8 7 - SK 9,18 8 - 1 SAM 1,15; ŽALM 62,9 9 - 1 KRÁL 3,16 – 28 10 - 1 MOJ 25,25 11 - LUK 16,20 12 - 1 MOJ 19,26 13 - 4 MOJ 33,55 14 - 1 MOJ 11, 6 – 9 15 - 1 MOJ 4,10; JAKUB 5,4 16 - JAN 20, 24 – 29 17 - LUK 23,6 – 11 18 - 1 PETR 2,7 – 8; LUK 20,18; ŘÍM 9,32 19 - MAT 12,34 20 - MAR 3,22

HŘIVNA

leden - únor 2012

2012 / 02

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 23.1.2012 do 5.2.2012

den	hod.	úmysl
23.01.	pondělí	-----
24.01.	úterý	Památka sv. Františka Saleského KA 18:00 za živou rodinu
25.01.	středa	Svátek Obrácení sv. Pavla KA 8:00 za Boží požehnání pro dceru Marii TT 17:00 na úmysl
26.01.	čtvrtek	KA 8:00 za † Zdeňka Stehlíka, rodiče a sourozence
27.01.	pátek	KA 18:00 za živé a † z rodů a duše v očistci
28.01.	sobota	Památka sv. Tomáše Akvinského DD 13:30 za farní společenství KA 18:00 za † Lucii Janatovou
29.01.	neděle	4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ KO 8:30 za † P. Jindřicha Tomíčka a † Annu Dolenskou, na poděkování za 80 let života a prosba o Boží pomoc do dalších let darovaného času TT 10:00 na úmysl
30.01.	pondělí	-----
31.01.	úterý	Památka sv. Jana Boska KA 18:00 za rodinu Ladislava Balušíka
01.02.	středa	KA 8:00 za živou rodinu TT 17:00 na úmysl
02.02.	čtvrtek	Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice) KO 18:00 za † Miloslavu Hermochovou
03.02.	pátek	KO 18:00 za Boží požehnání a zdraví vnuků
04.02.	sobota	KA 8:30 za † rodiče Annu a Petra a sestru Rozálii a manžela DD 13:30 za farní společenství KA 18:00 za † tatínka Františka
05.02.	neděle	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ KO 8:30 za † Františka Pacholíka TT 10:00 na úmysl

pátek 3.2. první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:30
neděle 5.2. první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank
- od 9:30 do 10:00 otevřena na faře v malém sále farní knihovna
- adorace v kapli 14:00 – 16:00

Výtěžek Tříkrálové sbírky na potřeby Charity České republiky: 29861,- Kč; všem aktérům, organizátorům i dárcům patří vřelý dík a upřímné Pán Bůh zaplať.

SVÁTEK OBRÁCENÍ SV. PAVLA (25.01.)

Svatý Pavel z Tarsu, apoštol Pavel, hebrejsky Šaul (Saul), česky také Šavel, je jedna z nejdůležitějších biblických postav. Je řazen mezi apoštoly, přestože mezi původních dvanáct nepatřil a s Ježíšem se osobně nesetkal, vyjma zázraku obrácení na cestě do Damašku. Jeho zásluhou se křesťanství začalo šířit mezi pohany a stalo se světovým náboženstvím.

Jako o jiných biblických postavách máme o Pavlově životě jen zprávy z Nového zákona, a to dvojího druhu: jednak z Pavlových listů (zejména List Galatským), jednak z knihy Skutků. Od 2. století však už je u křesťanských autorů zmínek a zpráv o Pavlovi hodně, jak to odpovídá jeho významu pro rané křesťanství.

Narodil se v židovské rodině ve městě Tarsus na jižním pobřeží dnešního Turecka, které bylo významným politickým i obchodním střediskem. Získal dobré vzdělání a vládl velmi dobrou řečtinou, jak ukazují jeho listy. Jako věrný Žid a farizej studoval v Jeruzalémě u slavného rabína Gamaliela. Už roku 66 př. n. l. dostali všichni občané Tarsu římské občanství, které Pavlovi nejednou usnadnilo situaci, dokonce i zachránilo život.

Když se první křesťané po ukamenování diakona Štěpána, u kterého byl Saul přítomen, rozprchli do Judska a Samaří, protože se v Jeruzalémě necítili bezpečně, začal i Saul jezdit po Judsku a pronásledoval stoupence tohoto hnutí. Když byl na cestě do Damašku, kam jel zatknout tamější křesťany, byl cestou oslepen světlem z nebe a slyšel promluvit hlas: „Saule, proč mě pronásleduješ“. Tento okamžik znamenal zlom v jeho životě i v dějinách křesťanství. Pavel přijal křesťanskou víru, kterou do té doby pronásledoval. Nejprve se stáhl do ústraní, několik let žil v Damašku, kde se zřejmě naučil řemeslu šití stanů. Posléze se připojil k misijním skupinám a začal kázat.

Podle staré tradice byl popraven v Římě někdy mezi roky 64–67– snad v místě, kde dnes stojí trapistický klášter s kostelem sv. Pavla. Nejprve byl pohřben v katakombách u Via Appia, později pochován pod římskou Bazilikou sv. Pavla za hradbami - v sarkofágu umístěném pod papežským oltářem. Archeologický průzkum provedený v roce 2009 prokázal, že v (nepřístupném) sarkofágu je skutečně slavnostně pohřben muž z 1.-2. století.

DÍTĚ, KTERÉ JE SVĚTLEM PRO NÁRODY

A aj, byl člověk v Jeruzalémě, jemuž jméno Simeon. A člověk ten byl spravedlivý a nábožný, očekávající potěšení Izraelského, a Duch svatý byl v něm. A bylo jemu

zjeveno od Ducha svatého, že neužrjí smrti, až by první uzřel Krista Páně.

Ten přišel, ponuknut byv od Ducha, do chrámu. A když uvodili rodičové Ježíše děťátko, aby učinili podlé obyčeje zákona při něm, Tedy on vzal jej na lokty své, i chválil Boha a řekl: Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podlé slova svého, v pokoji. Nebo viděly oči mé spasení tvé, Kteréž jsi připravil před obličejem všech lidí, Světlo k zjevení národům, a slávu lidu tvého Izraelského. (Lk 2:25-32-KRAL)

Byla to odvaha říci tehdy o tom malém dítěti, že je Světlem pro všechny národy. To mohl říci jen někdo, kdo měl prorockého ducha a viděl věci docela jinak, než jak je bylo možné lidsky vnímat.

Už naši předkové si na tento svátek nechali světit svíčky - hromničky. Doma si v těžkých chvílích přírodních pohrom rozsvěcovali jejich maličký plamínek proti oslepujícím bleskům bouřek. Modlili se u nich a věřili, že skrze tuto modlitbu mohou být ochráněni proti živlům, které byly pro člověka nepřemožitelné.

Tehdy, na první Hromnice, to bylo velmi podobné. Proti velkým událostem té doby bylo to maličké děťátko opravdu jen jako mihotavý plamínek hromnicové svíčky proti hromobití, bleskům a temnotám rozbouřených živlů. I dnes se toto maličké děťátko navenek nijak neliší od ostatních dětí, a přesto je Světlem, které osvítl národy.

Tato symbolika je důležitá i pro náš život, protože tato svíce nám může být vždy připomenutím toho, že žádná naše temnota není tak velká, aby do ní nemohl vstoupit Pán se svým jasným světlem.

V této symbolice je patrná nesmírná přednost /důležitost/ plamínku, který se jeví jako malý a nepatrný oproti oslnivým světlům, které jsou v Božích očích ale jen záblesky. Malá hromnicová svíčka nás důvěrně oslovuje a má nám co říci.

Možná právě pro její důvěrnou a nenásilnou řeč nejlépe pochopíme, jak nepravdivé je budování „oslnivého“, „dokonalého“ a „krásnějšího“ života, pokud při tom ztratíme dotyk s Bohem a tedy i s podstatou člověka.

Tehdy byla odvaha říci o tom malém dítěti, že je Světlem pro všechny národy. I dnes to může být odvahou, přijmout ho do svého života jako jediné světlo, ale je to jediná cesta k tomu, abychom mohli žít svůj život v plnosti, lásce, radosti a pokoji.

(Jozef Porubčan)

I temná období života mohou být dobrými učiteli.

*Bůh totiž může působit i v naší temnotě,
tam, kde my nemáme nic pod kontrolou.*

*I temnota nás může mnohému naučit,
může nám otevřít oči pro věci,
které bychom jinak nepoznali.*

*Jako je rok proměňován ročními obdobími,
tak je člověk proměňován obdobími radosti,
krize a nakonec smrti a vzkříšením.*

Zdá se, že není jiná cesta růstu a proměny.

Vyhýbáme-li se úzkostlivě temnotě,

vyhýbáme se napětí, duchovní kreativitě a nakonec i proměnění.

*Bůh totiž může působit i v naší temnotě,
tam, kde my nemáme nic pod kontrolou.*